

צ'סלב מילוש

משורר שהוטבל

מְשׁוֹרֵר שֶׁהֻטְבַּל
 בְּכִנְסִיָּה בְּפָרִית שֶׁל הָעֵדָה הַקְּתוּלִית
 נִתְקַל בְּקִשְׁיִים
 בְּגִיז בְּנֵי אֲמוֹנָתוֹ.

לְשׂוֹא נֹסֶה לְנַחֵשׁ מַה רוּחַשׁ בְּרֵאשָׁם.
 הוּא שֶׁעַר חֲבָלָה נִפְשִׁית נוֹשֶׁנָה
 וּמִיתוּסִים שְׁבֻטִיִּים שֶׁל פְּצוּי.
 וְהָרִי כָּל אֶחָד מֵהֶם, הַיְלָדִים, נִשָּׂא אֶת גּוֹרְלוֹ שְׁלוֹ.
 הַנְּגוּד אָנִי – הֵם הָיָה בְּלָתִי מוֹסְרִי.

הוֹכַחָה שֶׁהוּא רוֹאֵה עֲצָמוֹ טוֹב מֵהֶם.
 קַל יוֹתֵר הָיָה לְחַזֵּר עַל מְלוֹת תְּפִלָּה בְּאֲנִגְלִית
 בְּכִנְסִיָּת מְגִדְלָנָה הַקְּדוּשָׁה, בְּבִרְקָלִי.

פְּעַם, בְּעֵלּוֹתוֹ עַל מַחְלָף שְׁמִסְלוּלוֹ הָאֶחָד
 מוֹלִיד לְסֵן־פְּרַנְצִיִּסְקוֹ וְהַשְּׁנִי לְסִקְרֵמְנְטוֹ,

חָשַׁב כִּי חוֹבָה עָלָיו לְכַתֵּב בְּיוֹם מִן הַיָּמִים מְסַכֶּת
 תְּאוּלוֹגִית, לְכַפֵּר עַל חֲטָא
 גְּאוּתוֹ הָעֲצָמִית

אינני

אינני ואיני רוצה להיות הבעלים של האמת.

בדיוק למעני נדודים בשולי הכפירה.

כדי להמנע מן הקרוי המרגוע שבאמונה,

שאינו אלא שביעות רצון עצמית.

בני אמונתי הפולנים אהבו את מלות הטקס בכניסה,

אבל לא אהבו תאולוגיה.

אפשר שדמיתי לנזיר במנזר בלב יער,

שכתב את המסכת שלו בלטינית

– לשון בלתי מוכנת לכפריים בפרוות כבש –

בהביטו מבעד לחלון בשדות מוצפים מי נהר

וכמה קומי לדון באסתטיקה של בודלר,

בין גדרות עירה מטות לנפל

מקום שתרגולים נוכרים בו באמצע רחוב מעלה אבק!

אמוז לבקש עזרה מעם האם הקרושה,

זהיתי אותה אך בקשי

באלהות הנשאת על מזבחות הזהב.

מפולנית דוד ויינפלד